

tal arbejderforbund vedrørende håndværkere i provinsen 1. september.

I øvrigt har arbejdsministeriet ikke kendskab til, hvilke overenskomster der udløber efter 1. april. Det kan dog nævnes, at overenskomsterne med bank- og sparekassfunktionærer udløber 1. juli. Denne gruppe omfatter ca. 35.000 personer og må anses for langt den største gruppe på det private arbejdsmarked, hvis overenskomster udløber efter 1. april.

Spørgsmål 11:

Vil enhver lønaftale — på områder hvor der i forvejen foreligger overenskomst — være ugyldig, bortset fra tilfælde hvor aftalen direkte er hjemlet i overenskomst? Ville f. eks. den af Falck indgåede aftale have været ugyldig, såfremt loven havde været trådt i kraft den 15. november?

Svar:

Kun sådanne lønaftaler, der er støttet ved kollektive kampskridt, som arbejdsretten har kendt overenskomststridige, er ugyldige. Da den over for Falck iværksatte arbejdsstandsning ikke blev indbragt for arbejdsretten, ville den indgåede aftale derfor ikke have været ugyldig.

Spørgsmål 12:

Er det ministerens opfattelse, at § 11 vil få konsekvenser for arbejdsrettens praksis med hensyn til fastsættelse af bodsstørrelser?

Svar:

Forslaget i § 11 vedrører ikke spørgsmålet om fastsættelse af bod, der efter arbejdsretslovens § 12 fastsættes under hensyn til samtlige sagens omstændigheder. Hvorvidt der i øvrigt foreligger omstændigheder, der kan give grundlag for ændring af bodsstørrelsen, afgøres alene af arbejdsretten.

Spørgsmål 13:

Hvilken realitetsvirkning har det, at kap. 3 og 5 fortsætter efter 1. marts 1977?

Svar:

Begrundelsen for, at kap. 3 og 5 fortsætter efter den 1. marts 1977, er, at en række overenskomster først udløber på et senere tidspunkt.

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. 10.

Spørgsmål 14:

Er der hjemmel til at gribe ind over for overenskomster og aftaler, som arbejdsmarkedets parter aftaler i perioden indtil overenskomsternes udløb, men med virkning efter dette tidspunkt?

Svar:

Ja, såfremt aftalen er opnået ved hjælp af overenskomststridige kollektive kampskridt i det tidsrum, loven har virkning, vil § 11 også gælde aftaler om senere lønændringer.

Spørgsmål 15:

Er der ikke gennem vedtagelse af denne lov åbnet mulighed for legal omgåelse af loven af 11. marts 1975 om uændret forlængelse af overenskomsterne? I kapitel 1, § 3, siges ganske vist, at lønstigningerne ikke må indregnes i priserne, og i kapitel 3, § 11, at lønaftaler, der følger efter overenskomststridige kampskridt, er ugyldige. Men en lønaftale om forhøjet løn kan jo træffes alene under trussel om uro til ikrafttræden 16. februar 1977, så skal virksomheden kun bære lønforhøjelsen uden at kunne få dækning i priserne i een uge. Kapitel 1, der forhindrer, at lønforhøjelsen indregnes, bortfalder jo i slutningen af februar 1977, og kapitel 3 om de overenskomststridige lønaftaler kommer jo aldrig på tale, truslen om uro har jo været nok til at gennemtvinge en lønforhøjelse, sådan som det gik for Falcks vedkommende. Vil der kunne blive tale om modregning?

Hvad sker der i tilfælde, hvor der ikke stilles krav om yderligere lønforhøjelser, fordi man har dækket sig ind allerede 16. februar?

Svar:

Vedtagelsen af forslaget åbner ikke muligheder for indgåelse af lønaftaler, som ikke forud var til stede.

En aftale som den i spørgsmålet nævnte ville ikke i praksis kunne anfægtes inden vedtagelsen af lovforslaget og kan det heller ikke, selv om forslaget bliver vedtaget.

Hvorvidt en lønforhøjelse opnået ved en sådan aftale kan modregnes i kravene til en